

Cliënten

vertellen in het kort

Kirsten Corporaal:

“Trias Jeugdhulp geeft mij handvatten om met mijn zoon om te gaan”

“We hebben een jaar op de wachtlijst van Bureau Jeugdzorg gestaan voordat we hulp kregen. Mijn zoon had ernstige gedragsproblemen, ik wist niet wat ik met zijn opvoeding aan moest.” Kirsten Corporaal is moeder van de twaalfjarige Yoeri. Sinds 2008 ontvangt zij intensief orthopedagogische gezinsbehandeling van Trias Jeugdhulp, een vorm van ambulante hulp. Daarnaast volgt haar zoon trainingen bij een kennis- en trainingscentrum van Trias Jeugdhulp.

“Via de basisschool is Yoeri twee keer getest. Achteraf waren deze diagnoses onjuist. Toen ik hem een jaar geleden zelf liet testen, bleek dat hij ADHD heeft in combinatie met ODD. Dit is een opstandige gedragsstoornis die bij iets meer dan 3% van de kinderen in Nederland voorkomt. De hulp van Trias Jeugdhulp geeft mij handvatten om met mijn zoon om te gaan.”

Grote steun

“Onze ambulante hulpverlener, is een grote steun. Ze komt hier om de paar weken. Ze zoekt dingen uit over de stoornissen van mijn zoon, gaat mee naar de psychiater of gesprekken op school. Ik kan haar ook altijd bellen of mailen. Doordat ze bij ons thuis komt, voelt het niet echt als hulp. De ambulante hulpverlener is van alles wat in ons gezin speelt op de hoogte. Dat voelt veilig en geeft verlichting. ‘Moet ik het straks allemaal alleen doen?’, denk ik wel eens. Ik hoop dat ze nog even kan blijven.”

Binnen de ambulante hulpvorm werkt Trias Jeugdhulp met ORS/SRS. Dit is een instrument om een behandelsessie en de behaalde resultaten van de geboden hulp te evalueren. De relatie tussen cliënt en werker heeft een prominente plaats.

“ORS/SRS helpt structuur te brengen in het gesprek en maakt het makkelijker om open met elkaar te spreken, ook als ik het ergens niet mee eens ben. De resultaten houdt de hulpverlener bij in grafieken. Het is leuk om zo de voortgang van de hulp te zien.”

Zelfvertrouwen

“Mijn zoon was altijd heel druk, luisterde slecht en gaf een grote mond. Nu is er meer rust. Door de trainingen leert hij om te gaan met zijn emoties. Yoeri is lossier geworden, bespreekt dingen makkelijker. Of het komt door de medicijnen of de hulp die we ontvangen? Het zal een combinatie zijn. We maken kleine stapjes, maar we gaan vooruit. Laatst zei hij: ‘Mam, ik krijg steeds meer zelfvertrouwen.’”

Frederica Martens

Trias Jeugdhulp Communicatie, voorjaar 2011